

ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА
на дисертаційну роботу Сокол Марії Юріївни на тему «Механізми
реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження»,
подану на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління за спеціальністю
25.00.02 – механізми державного управління

***Актуальність обраної теми дисертаційної роботи і її зв'язок з науковими
програмами, планами, темами***

Вибір теми дисертаційної роботи «Механізми реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження» є виваженим і науково обґрунтованим, оскільки вона відповідає нагальним потребам удосконалення системи публічного управління в Україні. На сучасному етапі державотворення особливого значення набуває питання ефективного виконання судових і адміністративних рішень, що безпосередньо впливає на рівень правової культури, довіру громадян до держави.

Ефективність виконання рішень судів є ключовим індикатором зрілості правової системи та здатності держави забезпечувати верховенство права. Саме тому дослідження інституційних, організаційних та правових аспектів діяльності виконавчої служби є надзвичайно актуальним.

З огляду на трансформації, спричинені воєнним станом, цифровізацією та реформами правосуддя, постає потреба модернізації підходів до примусового виконання рішень і формування ефективних механізмів державної політики у цій сфері. Дисертація комплексно охоплює зазначену проблематику, демонструючи її практичну значущість та відповідність сучасним напрямкам державотворення.

Таким чином, тема дисертації є не лише актуальною, а й тісно пов'язана з реалізацією національних пріоритетів розвитку системи правосуддя та відповідає науковим орієнтирам у сфері публічного управління та адміністрування.

***Загальна оцінка роботи, ступінь обґрунтованості наукових
положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх
достовірність і повнота викладу в публікаціях***

Дисертаційна робота справляє враження зрілого наукового дослідження, виконаного на високому теоретичному та методологічному рівні. Марія Юріївна Сокол продемонструвала здатність до самостійного наукового пошуку, глибокого аналізу складних управлінських процесів і формулювання власних, аргументованих висновків.

Робота відрізняється цілісністю, чіткою структурою та ґрунтовним аналітичним обґрунтуванням. Сокол М.Ю. послідовно розкриває сутність механізму реалізації державної політики, аналізує чинне законодавче поле, інституційні особливості функціонування виконавчої служби та проблеми, які перешкоджають належному виконанню судових рішень.

Значною перевагою є застосування комплексного підходу: теоретичні узагальнення підкріплені аналізом управлінської практики, статистичними матеріалами та актуальними прикладами діяльності державних і приватних виконавців. Висновки та рекомендації логічно корелюють із поставленими завданнями та мають практичне спрямування.

Особливої уваги заслуговує концептуальна пропозиція щодо кодифікації законодавства у формі Виконавчого кодексу України – підхід, який може суттєво оптимізувати правове регулювання та забезпечити єдині стандарти виконавчих дій.

Результати дисертації пройшли апробацію на науково-практичних конференціях та відображені у публікаціях автора у фахових виданнях з державного управління. Це свідчить про повноту і відкритість представлення основних наукових положень та їхнє позитивне сприйняття науковою спільнотою.

У цілому дисертаційна робота характеризується високим рівнем наукової культури, аргументованістю висновків і є вагомим внеском у розвиток теорії та практики публічного управління, зокрема у частині вдосконалення механізмів реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження.

Наукова новизна результатів дослідження

Наукова новизна дисертаційної роботи Марії Юріївни Сокол полягає у комплексному підході до розкриття сутності, структури та функціонування механізмів реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження в умовах сучасних суспільно-правових трансформацій. Автор не лише систематизував існуючі наукові підходи, а й запропонував нову концептуальну інтерпретацію цього механізму як багаторівневої динамічної системи, що поєднує правові, управлінські, організаційні, інформаційно-аналітичні та кадрові елементи.

Дисертація містить низку положень, що вирізняються новизною та роблять вагомий внесок у розвиток науки державного управління. Сокол М.Ю. сформулювала концептуальну модель механізму реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження, розглядаючи його як інтегровану систему взаємодії правових, управлінських, організаційних та інформаційних компонентів.

Запропоновано сучасне бачення критеріїв і показників ефективності діяльності виконавчої служби з урахуванням впливу цифровізації, професійного потенціалу виконавців, фінансових ресурсів і рівня суспільної довіри. Наукову новизну підсилюють рекомендації щодо підвищення результативності взаємодії державних і приватних виконавців, удосконалення процедур електронного документообігу та впровадження інструментів контролю в умовах електронного правосуддя.

Загалом, наукова новизна роботи полягає у поглибленні теоретичних і методологічних основ державного управління у сфері виконавчого провадження, а також у розробленні практично орієнтованих рекомендацій,

спрямованих на підвищення ефективності державної політики, її прозорості та підзвітності перед суспільством.

Теоретичне та практичне значення наукових результатів.

Теоретичне значення дисертаційної роботи Сокол Марії Юріївни полягає у суттєвому поглибленні наукових засад щодо розуміння механізмів реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження. Авторкою запропоновано цілісне бачення цього механізму як складної багатокомпонентної системи, що інтегрує правові, управлінські, організаційні та інформаційно-аналітичні інструменти. Дисертаційне дослідження сприяє розвитку теорії державного управління, оскільки уточнює зміст відповідних категорій, розкриває закономірності функціонування виконавчої системи в умовах інституційних трансформацій та цифровізації, а також вносить нові елементи у концептуальний апарат науки.

Наукові результати авторки формують основу для подальших досліджень у сфері механізмів взаємодії державних і приватних інституцій, оцінювання результативності виконавчих процедур, вдосконалення аналітичних та контрольних інструментів у юстиції. Узагальнені теоретичні підходи можуть бути використані при розробленні нових моделей реалізації державної політики, що забезпечують належний рівень правозастосування та управлінської ефективності.

Практичне значення одержаних у дисертації результатів виявляється у можливості їх безпосереднього використання у діяльності органів виконавчої влади та установ юстиції. Сформульовані рекомендації спрямовані на оптимізацію процедур примусового виконання рішень, удосконалення нормативно-правового забезпечення, підвищення прозорості виконавчих дій, модернізацію кадрової політики та інтеграцію цифрових рішень у роботу виконавчої служби. Запропоновані авторкою підходи можуть бути враховані при підготовці концептуальних документів, програм розвитку та управлінських рішень у Міністерстві юстиції України, Державній виконавчій службі та інституті приватних виконавців.

Окремі положення роботи мають прикладну цінність для удосконалення механізмів антикорупційного контролю, зміцнення інституційної підзвітності та підвищення рівня громадської довіри до системи примусового виконання рішень. Результати дослідження можуть бути використані також у освітньому процесі закладів вищої освіти при викладанні дисциплін з державного управління, адміністративного права та публічної політики.

У цілому, теоретичні та практичні напрацювання дисертації демонструють її вагомий внесок у розвиток науки державного управління та формують методологічну і прикладну основу для подальшого реформування системи виконавчого провадження.

Дискусійні положення та зауваження до дисертаційної роботи

Зважаючи на високий науковий рівень дисертаційної роботи Марії Юріївни Сокол, необхідно відзначити її комплексність, глибину опрацювання

теми та значну практичну спрямованість. Разом із тим окремі положення викликають наукову дискусію або потребують уточнення, що дозволило б посилити обґрунтованість окремих висновків та рекомендацій. Нижче наведено основні зауваження та дискусійні моменти:

По-перше, у дисертації докладно розглянуто нормативно-правову базу виконавчого провадження, однак питання правової уніфікації процедур виконання рішень між державними та приватними виконавцями заслуговує на глибше дослідження. Вивчення можливостей створення єдиного стандарту процесуальних дій сприяло б підвищенню прозорості й правової визначеності у діяльності виконавчих органів.

По-друге, дисертант обґрунтовано висвітлює організаційно-управлінські аспекти реформування системи, проте питання фінансового забезпечення діяльності виконавчих органів і механізмів фінансового контролю залишаються розкритими частково. Аналіз моделей фінансової автономії виконавців та економічних стимулів міг би стати корисним доповненням до дослідження.

По-третє, у роботі детально проаналізовано інституційні механізми, проте аспекти взаємодії органів виконавчої служби з судовою владою та іншими суб'єктами правозастосування могли б бути представлено ширше. Зокрема, доцільно було б конкретизувати алгоритм комунікації у межах електронної екосистеми правосуддя (e-Justice).

По-четверте, хоча автор послідовно висвітлює напрями цифровізації виконавчого провадження, потребує уваги оцінка потенційних ризиків та обмежень цифрової трансформації, пов'язаних із захистом персональних даних, кібербезпекою та етичними аспектами автоматизованих рішень.

По-п'яте, у дисертації окреслено кадрові та управлінські аспекти діяльності виконавців, однак питання гендерного балансу, етичної культури та психологічної готовності кадрів до роботи в умовах реформування залишають простір для подальшого дослідження. Врахування людського чинника дало б можливість глибше осмислити соціальну складову державної політики у цій сфері.

По-шосте, дисертант аргументовано визначив напрями удосконалення нормативно-правового регулювання, проте варто було б акцентувати на ролі парламентського контролю за реалізацією державної політики у сфері виконавчого провадження та механізмах міжвідомчої координації.

Наведені зауваження не зменшують наукової та практичної цінності дисертації. Навпаки, вони визначають перспективні напрями для подальших досліджень, які можуть поглибити теоретичне осмислення проблеми і посилити прикладну складову механізмів реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження.

Загальний висновок

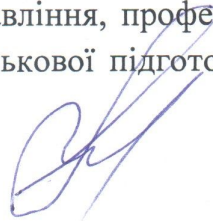
Дисертаційна робота Сокол Марії Юріївни на тему «Механізми реалізації державної політики у сфері виконавчого провадження» є самостійним, завершеним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему та на

належному науково-теоретичному і методичному рівні, що відзначається достатнім рівнем елементів наукової новизни та практичною значимістю. Зміст роботи викладено з логічною послідовністю, діловою мовою з кваліфікованою деталізацією основних положень науково-методологічних розробок автора дисертації, які впливають із результатів досліджень здобувача, отриманих висновків та пропозицій. Відмічені опонентом до змісту наукового дослідження недоліки, які стосуються науково-методичних розробок та теоретико-концептуальних обґрунтувань автора, не змінюють загальної позитивної оцінки представленої до захисту дисертаційної роботи.

Враховуючи актуальність, новизну, важливість одержаних автором наукових результатів, їх обґрунтованість і достовірність, а також значну практичну цінність сформульованих положень і висновків, дисертаційна робота Сокол Марії Юріївни відповідає вимогам «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор – Сокол Марія Юріївна – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, професор,
завідувач кафедри загальновійськової підготовки
Національного університету
«Львівська політехніка»

Мирослав КРИШТАНОВИЧ

Підпис, Криштановича М.Ф., засвідчую:

Вчений секретар
Національного університету
«Львівська політехніка»
к.т.н., доцент

Роман БРИЛИНСЬКИЙ